

[Jens Thoft]

lerne meget grundigt og svarede overordentlig overbevisende. Jeg kom derefter til det resultat, at selv om det umiddelbart så ud, som om dette her var noget, man burde støtte – endda noget, som ethvert fornuftigt menneske burde støtte – måtte jeg konstatere, at skattesymmetrien er i orden, for hvis lånene tilbagebetales, er der også fradragret.

For det andet mener jeg grundlæggende, at ministeren har ret, når han i sit svar fastslår, at hvis skidtet giver underskud – det er ikke ministerens udtryk, det er mit – at giver skidtet udtryk – en ægte freudiansk fortaelse! – og lånet derfor ikke skal tilbagebetales, ja, så er det da et ualmindelig dårligt tidspunkt – altså det tidspunkt, hvor man er på fallittens rand – at gå i gang med at beskatte tingene. I de år, hvor der investeres, vil der være store fradrag, som modvirker faktisk skattebetaling af lånene. Og giver det overskud, så lånene skal tilbagebetales, ja, så er der også fradragret. Med dette beslutningsforslag mener jeg altså at De Konservative vil give både i pose og i sæk.

Jeg håber altså, at De Konservative, inden udvalgsarbejdet påbegyndes, vil sætte sig ind i sagen og få tid til at læse skatteministerens svar til hr. Rahbæk Møller. Det står i Folketingsstidende 1992-93, spalte 12426, og svaret er af 15. juli 1993; så skulle kilden vist være klar.

SF indstiller forslaget til forkastelse.

Ole Donner (FP):

Det er et kort beslutningsforslag, og det er nogle ultrakorte indlæg, der har været, specielt fra regeringspartiet Socialdemokratiet, og jeg forudser, at et par af de små partier måske vil komme med endnu kortere indlæg, nemlig slet ikke nogen.

Jeg må sige, at da jeg så dette her beslutningsforslag, sagde jeg også til mig selv: Jamen det vil vi da støtte. Vi havde selvfølgelig gerne set, at der havde været anført et par eksempler, for når man nu hører skatteministerens udlægning af det, havde det været rart, hvis der havde været lidt bevismateriale i bemærkningerne, så vi kunne have diskuteret det, men indtil videre må jeg sige fra Fremskridtspartiets side, at vi er positive over for forslaget, og vi håber, at man i udvalgsarbejdet kan komme frem til det rigtige resultat.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må skuffe hr. Ole Donner med, at jeg

trods hans hede ønsker vil holde et beskedent indlæg om dette forslag.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslag til folketingsbeslutning om lån fra Vækstfonden.

Jeg kan supplere de bemærkninger, der tidligere er kommet, med at sige, at jeg i min tidligere karriere har benyttet mig af den gamle udviklingsfonds ordninger i forbindelse med projekter om udvikling af nye produkter, og jeg kan sige, at de, der benyttede sig af disse ordninger dengang, betragtede disse ordninger som rent tilskud. Det er rigtigt, som ministeren sagde i sit indlæg her, at lån uden aktuel tilbagebetalingsforpligtelse må betragtes som tilskud, og sådan opfattes de også i erhvervslivet.

Kai Dige Bach (KF):

Jeg siger tak for de indlæg, der har været; især tak til dem, som har kunnet enes med os om det, vi har foreslået.

Alligevel vil jeg godt lige gøre et par bemærkninger. For forslagsstillerne er det altså et spørgsmål, om det er juraen eller hensigten, vi taler om. Jeg tror ikke engang, at juraen holder, men selv om den gjorde, så synes jeg ikke, at den er så vigtig som hensigten.

Når man nu har lavet en Vækstfond – uanset hvilken indstilling man har til støtte til erhvervslivet, har man nu altså lavet den – så må det da i sagens natur være meningen, at virksomhederne kommer til at disponere over det beløb, som de får bevilget, og som de endda i 40 pct. af tilfældene – eller hvor meget det nu var, omkring halvdelen – under alle omstændigheder vil ende med at få, fordi projektet ikke er blevet kommercielt udnyttet. Jeg kan ikke se, hvorfor de ikke skulle have det fulde beløb, men skulle have det minus skat for at have et mindre beløb at arbejde med.

At disse omkostningsfradrag fra Vækstfonden, som skatteministeren omtaler er indført i januar 1993, synes jeg da heller ikke er et argument for, at skatten så skulle betales forud. Jeg kan ikke umiddelbart få ind i mit hoved, at det, at man har de regler, er argumentation for, at man bare skal betale skatten forud.

Jeg synes stadig væk, at når man på det tidspunkt, hvor man indgår aftalen, har en forpligtelse til at tilbagebetale og man har en rentetilskrivning fra projektets start, så er det næsten umuligt at forestille sig andet, end at det